

5 квітня 2025 р.

6 клас

Мова. Література.

Мова - 1. Займенник (ст. 123)
- прочитати.
2. Вур. 35 (ст. 123)

Літ-ра - 1. Прочитати з листків
біблійні легенди "Вавилонська
вежа" і "Кайн та Авель"
2. Усно влітку відповісти на
запитання після кожної леген-
ди.
3. Врн, Мені 13-й мимав " -
здаєти на оцінку".

Ти, певно, вже чув про Біблію. Це одна з найдавніших та найвідоміших книг світу, яку писали наймудріші люди протягом багатьох століть, її ще називають Вічною книгою.

Назвою «Біблія» об'єднано окремі книги — священні тексти, визнані церквою як непорушний закон віри та життя. У них містяться церковні проповіді, молитви, легенди про життя святих, їхні пророцтва.

Біблія — Святе Письмо для християн і найвизначніша пам'ятка культури для всіх людей світу. Її зміст надихав і надихає на творчість художників, письменників, композиторів.

Прочитай біблійні легенди і поміркуй над ними.

ВАВИЛОНСЬКА ВЕЖА

Це було так давно, що вже ніхто й не пам'ятає, коли це було. Розповідають, однак, буцімто в ті часи всі люди однією мовою говорили й усі одне одного розуміли.

І закортіло людям лишити пам'ять про себе довічну:

— А нумо зберемося разом та й побудуємо вежу високу! — мовив один.

Зраділи всі та й загукали:

— Ми збудуємо вежу, ми збудуємо вежу аж до самого неба!

Обрали гору високу — та й почалася робота! Хто глину місить, хто з неї цеглини ліпить, хто у печах обпалює, хто на гору підвозить. А на горі вже люди ждуть, цеглини приймають та з них вежу складають. Всі працюють, усі співають, весело всім. Будувалася вежа не рік і не два. Самих цеглин для неї знадобилося тридцять п'ять мільйонів! Та й собі довелося будинки побудувати, аби було де після трудів відпочивати, а побіля будинків насаджати дерев та кущів, аби птицям було де співати. Ціле місто виросло навколо гори, на якій будувалася вежа. Місто Вавилон.

А на горі з кожним днем усе вище й вище, уступами підводилася вежа-красуня: знизу широка, догори все вужча й вужча. І кожен уступ цієї вежі фарбували в інший колір: у чорний, жовтий, червоний, зелений,

білий, жовтогарячий. Верх придумали зробити синім, щоб був наче небо, а покрівлю — золотою, щоб, як сонце, виблискувала!

І ось вежа майже готова. Ковалі вже золото кують для покрівлі, малярі пензлі занурюють у відра із синьою фарбою. Та ранком, звідки не візьмись, поміж людей з'являється сам Бог Ягве. Не сподобався йому їхній замір* — досягти неба, де живе Бог.

«Це тому примудрилися вони свою вежу вибудувати, — подумав він, — що у них спільна мова і кожна людина розуміє іншу. От вони й домовились!»

І наслав Ягве на землю страшенну бурю. Поки буря вирувала, вітер поніс усі слова, котрі люди звикли одне одному говорити.

Невдовзі буря вщухла, і люди знову стали до роботи. Вони ще не знали, яка біда їх спіткала. Покрівельники пішли до ковалів сказати, щоб ті швидше кували листи для покрівлі. А ковалі не розуміють ані слова. В усьому місті Вавилоні люди перестали розуміти одне одного.

Маляр кричить:

— Фарба скінчилась!

А в нього виходить:

— Но мор пент!

— Нічого не розумію! — кричить йому інший.

А виходить:

— Женком пренепа!

І по всьому Вавилону лунають слова, зрозумілі одним і незрозумілі іншим.

— Віндадори!

— Маракірі!

— Бобеобі!

— Дзин!

Покидали всі роботу, блукають, наче у воду опущені, та шукають: хто б міг їх зрозуміти?

І почали люди збиратися купками — хто з ким однаково говорить, той і намагається триматися того. І замість одного народу вийшла сила-силенна різних народів.

І розійшлися люди в різні кінці землі, кожен народ у свою сторону — будувати свої міста. А вежа почала потроху розвалюватися.

Але подекують, що досі у кожному місті можна знайти уламки цегли

від Вавилонської вежі. Тому що багато хто носив їх із собою на згадку про ті часи, коли на землі мир панував і люди розуміли одне одного. І до сьогодні всіма мовами світу люди розповідають оцю легенду про недобудовану Вавилонську вежу.

ПИТАННЯ

1.

ПИТАННЯ

1. Про що розповідається в легенді?
2. Як будувалася вежа?
3. Що сказано про матеріали, з яких вона будувалася.
4. Знайди її опис. Чим вона вражала і звеселяла будівничих?
5. Чому Богу Ягве не сподобався намір людей дістатися неба?
6. Якими синонімами можна замінити слова: наче у воду опущені, подекують.

КАЇН І АВЕЛЬ

В Адама і Єви було двоє синів. Старшого звали Каїн а молодшого — Авель. Каїн орав землю, та землі не любив. І зірок не любив, і птахів не любив, і дерев не любив. Каїн усім заздри́в і всіх ненавидів, тому що він був злий і жорстокий. Коли птахи пролітали понад землею, Каїн кидав у них каміння: заздри́в птахам, що вони вміють літати. Коли зірки спалахували в небі, Каїн і в зорі кидав каміння, тому що зірки вміли світити. Коли опівдні дерева кидали на землю тінь, Каїн обламував гілки — він і тіні чужій заздри́в! Злою людиною був Каїн, дуже злою.

А брат Каїна — Авель — був веселий і добрий. Він випасав овець. З ранку й до вечора блукав зі своєю отарою широкими луками, грав на сопілці, співав пісень. Зірки, дерева й птахи слухали його пісні. То були перші пісні на землі. Птахи, дерева й зірки полюбили Авеля. А Каїна почали боятися.

Якось холодної ночі надумали брати розпалити вогнище. Довго Каїн розпалював своє вогнище. Та не слухався вогонь злих Каїнових рук. Не горів. А під добрими руками Авеля вогнище спалахнуло відразу. Затріскотіли гілки, наче тільки чекали доторку легких пальців Авеля. Заграло полум'я. Весело зробилося навкруги, тепло. Заспівав Авель пісню про вогонь і про зірки, про те, як гарно жити.

Позаздри́в Каїн Авелю, що вогнище в нього розгорілося. Підняв із землі камінь і вбив брата свого. Урвалася пісня. Упав Авель на землю. Покотилася сопілка. Не вигравати їй більше веселих пісень.

Озирнувся Каїн. Навкруги — нікого. «Ніхто й не бачив, як я убив Авеля, ніхто й не довідається», — подумав Каїн. І втік до лісу. Скрадається Каїн лісом, раптом чує — дерева зашепотіли: «Каїне, де твій брат Авель?» Кинувся Каїн від дерев у степ, а над ним зірки піднялися та як задзвонять із небес: «Каїне, де твій брат Авель?» Заметушився Каїн: куди втекти від зірок? До землі пригнувся, плазує, наче павук.

Прокинулися птахи. З усіх боків галасують: «Каїне, де твій брат Авель?»

І здалося Каїну — то весь світ кричить йому навздогін: «Де твій брат Авель?»

— Хіба я вартівник своєму братові? — зухвало відповів Каїн.
Збагнув Каїн, що хоч нікого й не було, коли він убив Авеля, та бачили те зірки, дерева, птахи...

І зненавиділи люди Каїна за те, що він заплямував землю кров'ю. І прокляли його. І його ім'я.

Відтоді минуло багато-багато віків. Багато зірок згасло. Люди народжувалися і помирали. Мінялися звичаї. Забувалися казки. Але й до сьогодні про лиху, заздрісну людину кажуть: Каїн. Або окаянний*.

ПИТАННЯ

1. Що тебе вразило у легенді?
2. Якими змальовано Каїна і Авеля?
3. У чому був переконаний Каїн, вчинивши кривавий злочин?
4. У яких рядках тексту про це сказано?
5. Про що запитували злочинця дерева, зірки, птахи?
6. Що прославляється і що засуджується в легенді?